

**RADA
EVROPSKÉ UNIE**

**Brusel 30. listopadu 2012
(OR. en)**

16669/12

**ECOFIN 984
SOC 959
COMPET 728
EDUC 358
ENV 885
RECH 433
ENER 493
FISC 180**

PRŮVODNÍ POZNÁMKA

Odesílatel: Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel,
za generální tajemnici Evropské komise
Datum přijetí: 29. listopadu 2012
Příjemce: Uwe CORSEPIUS, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise: COM(2012) 750 final
Předmět: Sdělení Komise
Roční analýza růstu na rok 2013

Delegace naleznou v příloze dokument Komise COM(2012) 750 final.

Příloha: COM(2012) 750 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 28.11.2012
COM(2012) 750 final

SDĚLENÍ KOMISE

Roční analýza růstu na rok 2013

ÚVOD

Nynější hospodářská a finanční krize v EU urychlila hluboké změny. Její dopad je patrný při pohledu na právě probíhající hlubokou restrukturalizaci našich hospodářství. Tento proces je nepříjemný, politicky náročný a sociálně obtížný – ale je nezbytný k položení základů pro budoucí růst a konkurenceschopnost, které budou inteligentní, udržitelné a budou zahrnovat veškerou populaci.

Aby mohla pokračovat v nezbytných reformách, musí být EU schopna prokázat, že její politiky fungují, že postupně přináší výsledky a že budou prováděny spravedlivě z hlediska dopadu na naše společnosti. Náprava problémů z minulosti a zajištění udržitelnějšího rozvoje pro EU v budoucnu jsou společnou odpovědností členských států a orgánů EU. EU si je vědoma, že naše ekonomiky jsou úzce provázané, a proto se nyní věnuje přeměně své správy ekonomických záležitostí s cílem dosáhnout lepší politické akceschopnosti v reakci na současné a budoucí výzvy.

Tato roční analýza růstu zahajuje evropský semestr na rok 2013 a stanoví, jak lze této společné odpovědnosti využít k uskutečnění změny v celé EU. Pokládají se tak základy pro návrat k růstu a vytváření pracovních míst.

Souvislosti

Hospodářská situace v EU zůstala v roce 2012 i nadále křehká. Za celý rok se nyní očekává snížení HDP o 0,3 % v EU a o 0,4 % v rámci eurozóny. Potrvá určitý čas, než se dostaví udržitelné oživení¹. Po několika letech slabého růstu se dostavily závažné sociální důsledky krize. Sociální systémy nejprve zmírnily některé účinky krize, ale nyní je její dopad cítit všude. Nezaměstnanost se výrazně zvýšila a strádání a chudoba jsou na vzestupu. Tyto obtíže jsou viditelné především v eurozóně, ale týkají se i zemí mimo ni.

Délka trvání krize členskými státy znesnadnila důraznější plnění cílů strategie Evropa 2020 v oblasti zaměstnanosti, výzkumu a vývoje, klimatu/energetiky, vzdělávání a boje proti chudobě a Evropa celkově zaostává za svými cíli². Je ale zapotřebí pokroku ve všech těchto oblastech, abychom se přiblížili inteligentnímu a udržitelnému evropskému hospodářství podporujícímu začlenění.

I když se problémy jednotlivých zemí a uvnitř eurozóny značně liší, vyhlídky na pomalé oživení stěžují situaci pro EU jako celek. Úrovně dluhu, které nashromáždili veřejní a soukromí aktéři, omezují prostor pro nové činnosti a investice. Nástroje fiskální a měnové politiky byly ve velké míře již nasazeny a prostor pro manévrování je omezený. Strukturální reformy jsou nezbytné pro obnovení konkurenceschopnosti Evropy, ale je často obtížné taková rozhodnutí přijmout. Velmi důležité pro udržení dynamiky reforem budou transparentnost cílů současné politiky a náležitá zohlednění otázek spravedlnosti, pokud jde o dopady reforem na společnost.

¹ Více informací o ekonomické situaci a situaci na trhu práce lze nalézt v podzimní hospodářské prognóze Komise zveřejněné dne 7. listopadu 2012 a v dokumentech, které se předkládají spolu s touto analýzou.

² Pro přehled o pokroku směrem k dosažení cílů strategie Evropa 2020, viz: „Strategie Evropa 2020 – směrem k promyšlenějšímu, ekologičtějšímu a otevřenějšímu hospodářství EU?“, Eurostat, Statistics in Focus, 39/2012.

Krátkodobá perspektiva je stále nejistá, ale ve hře jsou také příznivější trendy. Makroekonomické nerovnováhy, které se nashromáždily za dlouhou dobu, se nyní opravují a v některých částech Evropy se obnovuje konkurenceschopnost, i přestože je před námi ještě dlouhá cesta k odstranění rozdílů ve výkonnosti³. Pokrok lze vykazat v oblasti konsolidace veřejných financí a byly podniknuty důležité kroky ke snížení napětí na finančních trzích. Je důležité, že u těch zemí, které se pustily do hlubokých reforem, se objevují první náznaky toho, že tyto reformy přinášejí ovoce. V několika členských státech se snižuje zadluženost ve veřejném i soukromém sektoru a v některých zemích, které dříve čelily velkým schodkům obchodní bilance, dochází k nárůstu vývozu.

V roce 2012 již bylo na úrovni EU učiněno mnoho, aby se přerušil začarovaný kruh související s nedostatky našich finančních systémů, napětím na trhu se státními dluhopisy a slabým hospodářským růstem. Cílem je vytvořit podmínky pro udržitelnou obnovu:

- Zřízení Evropského mechanismu stability poskytuje spolehlivou ochrannou síť a pomoc zemím eurozóny, které mají omezený přístup k financování.
- Přijetí Paktu pro růst a zaměstnanost hlavami států a vlád na Evropské radě v červnu 2012 by mělo povzbudit úsilí zákonodárců a správních orgánů EU na všech úrovních a přimět je k mobilizaci všech prorůstových nástrojů, které mají k dispozici, počínaje provedením aktů jednotného trhu až po cílenější využívání strukturálních fondů EU. Komise již nedávno navrhla strategii na zlepšení fungování trhů s energiemi a také opatření na posílení průmyslové politiky.
- Nová pravidla pro posílení správy ekonomických záležitostí, a to zejména v rámci eurozóny, se provádí (balíček šesti právních předpisů), schvalují se (Smlouva o stabilitě, koordinaci a správě v hospodářské a měnové unii) nebo by měla být brzy schválena (balíček dvou právních předpisů).
- Evropská centrální banka podnikla řadu důležitých kroků k zajištění finanční stability v eurozóně.

Předmětem diskusí jsou další klíčová rozhodnutí, která ovlivní budoucnost Evropy:

- Stále musíme nalézt celkovou dohodu o víceletém finančním rámci EU na období 2014–2020. To bude mít zásadní význam pro obnovu růstu a konkurenceschopnosti v Evropě a pro dosažení našich cílů strategie Evropa 2020.
- Uvažuje se o významných opatřeních k posílení hospodářské a měnové unie (HMU). Souběžně s touto analýzou Komise předkládá plán pro vytvoření skutečné hospodářské a měnové unie. Těmito otázkami se bude kromě jiného zabývat Evropská rada na svém zasedání v prosinci 2012.

Roční doporučení pro jednotlivé země, která byla přijata v červenci 2012⁴, by měla být základem pro opatření členských států. Provádění je předmětem pokračujícího dialogu mezi členskými státy a Komisí, přičemž pokrok bude posouzen příští jaro. Jak ukázala zpráva

³ Komise vedle této analýzy přijala druhou výroční zprávu o mechanismu varování (COM(2012) 751) mající za cíl identifikovat makroekonomické nerovnováhy.

⁴ Doporučení pro jednotlivé země lze nalézt na této internetové stránce: http://ec.europa.eu/europe2020/making-it-happen/country-specific-recommendations/index_cs.htm

Evropského parlamentu o evropském semestru⁵, monitorování na úrovni EU hraje významnou roli při koordinaci a doplnění úsilí členských států.

Priority

Cílem této roční analýzy růstu je stanovit hospodářské a sociální priority pro EU v roce 2013 a zároveň členským státům a orgánům EU poskytnout obecné pokyny pro provádění jejich politik. Touto analýzou se zahajuje třetí evropský semestr pro koordinaci politik, jehož prostřednictvím jsou v prvním pololetí každého roku společně na úrovni EU přezkoumávány vnitrostátní výsledky a priority. Evropská rada vydá v březnu 2013 pokyny a členské státy budou muset do poloviny dubna 2013 předložit aktualizované národní programy, na základě kterých Komise předloží svá doporučení pro jednotlivé země.

Z krátkodobého hlediska je zapotřebí obnovit důvěru a stabilizovat hospodářskou a finanční situaci. Pak přichází na řadu provádění strukturálních reforem, které položí základy pro udržitelné oživení, jež s sebou ponese tvorbu pracovních míst, a umožní transformaci hospodářství ve střednědobém horizontu. Tato úprava si vyžádá nějaký čas, a proto je potřeba jednat nyní.

Na základě pozitivních znamení, že započaté reformy již mají určitý dopad, se Komise domnívá, že priority stanovené v loňské analýze jsou do značné míry stále platné a že úsilí na vnitrostátní i unijní úrovni by se v roce 2013 mělo soustředit na následujících pět priorit:

- pokračování v diferencované konsolidaci veřejných financí s příznivými dopady pro růst
- obnova běžných úvěrových podmínek pro hospodářství
- podpora růstu a konkurenceschopnosti pro dnešek i budoucnost
- řešení nezaměstnanosti a sociálních dopadů krize
- modernizace veřejné správy

1. POKRAČOVÁNÍ V DIFERENCOVANÉ KONSOLIDACI VEŘEJNÝCH FINANCÍ S PŘÍZNIVÝMI DOPADY PRO RŮST

V důsledku krize se průměr zemí eurozóny z hlediska poměru státního dluhu k HDP v průběhu několika let zvýšil ze 60 % na 90 % HDP. Musí nutně dojít k nápravě veřejných financí, aby bylo možné zachovat systémy sociálního zabezpečení a veřejné služby, omezit náklady pro stát a jiné veřejné orgány spojené s refinancováním a zabránit nepříznivým vedlejším účinkům na celé hospodářství, včetně možného šíření nákazy na ostatní země. Demografický vývoj bude také nadále zesilovat tlak na výdaje spojené se stárnutím obyvatelstva. Zvláštní pozornost je nutno věnovat fiskální politice v eurozóně, v rámci které je dopad neudržitelnosti vnitrostátních fiskálních politik na další členské státy mnohem silnější než jinde.

Celkový trend fiskální konsolidace v současnosti naznačuje, že se dosahuje pokroku: schodky veřejných financí v eurozóně by měly podle očekávání v průměru poklesnout z hodnoty něco přes 6 % HDP v roce 2010 na hodnotu mírně vyšší než 3 % HDP v roce 2012. Očekává se, že

⁵ Evropský parlament, „Zpráva o evropském semestru pro koordinaci hospodářských politik: provádění priorit pro rok 2012 [2012/2150 (INI)], říjen 2012.

veřejný dluh v eurozóně dosáhne v příštím roce vrcholu (94,5 % HDP) a v roce 2014 tomu tak bude v rámci celé EU. Poté by měl v poměrném vyjádření vůči HDP začít klesat.

Fiskální konsolidace může mít negativní dopad na růst v krátkodobém měřítku. Tento dopad je pravděpodobně větší během finančních krizí, kdy i ostatní aktéři v rámci hospodářství čelí obtížným podmínkám financování. To však není jediným faktorem, který je pro růst relevantní: v závislosti na rozhodnutích ohledně složení úprav se bude lišit „multiplikační účinek“ fiskální politiky. Zkušenost například ukázala, že v zemích s relativně velkým podílem veřejných výdajů na HDP a poměrně vysokými daňovými sazbami, má fiskální konsolidace, které je dosaženo prostřednictvím snížení výdajů a nikoli díky dalšímu nárůstu daňových příjmů, příznivější dopad na růst v dlouhodobém měřítku. V letech 2009–2012 bylo fiskální konsolidace dosaženo pomocí opatření jak na straně výdajů, tak na straně příjmů, a oba druhy opatření byly realizovány ve srovnatelné intenzitě: výdaje se podle prognózy snížily o 2 procentní body HDP a příjmy vzrostly o 1,3 procentního bodu.

Alternativní scénář spočívající v odložení fiskální úpravy by navíc byl mnohem nákladnější. Některé členské státy nejsou schopny financovat své potřeby na trzích nebo se jen obtížně snaží omezit zvětšující se rozpětí mezi nákupní a prodejní cenou jejich dluhopisů, ke kterému dochází kvůli pochybnostem o udržitelnosti jejich veřejných financí. K obnovení důvěry investorů, snížení nákladů na splácení dluhu a vytvoření manévrovacího prostoru pro fiskální politiku je v dotyčných zemích zapotřebí odhodlaného úsilí v patřičném tempu, aby se veřejné finance dostaly do udržitelné polohy. Negativní dopad na růst lze z větší části zmírnit za předpokladu, že se podaří správně navrhnout fiskální úpravy. Obnovení fiskální udržitelnosti bude přínosem pro veřejné i soukromé subjekty v těchto zemích a přispěje k celkové finanční stabilitě EU.

Každý členský stát je v jiné finanční a ekonomické situaci a to je důvod, proč se Komise zasazuje o to, aby každá země vynaložila diferencované úsilí fiskální konsolidace jež bude pro ni vhodné. V souladu s Paktem o stabilitě a růstu by se tyto strategie měly zaměřit na pokrok, jehož bylo dosaženo spíše ve strukturálním, než čistě nominálním vyjádření, a měly by zahrnovat takové složení úprav, které budou podporovat růst i sociální spravedlnost. Takovýto diferencovaný přístup rovněž pomáhá urovnat nerovnováhu běžných účtů.

Pakt o stabilitě a růstu poskytuje vhodný rámec pro flexibilní a účinné fiskální úpravy. Fiskální cíle jsou vyjádřeny v nominálním vyjádření, které se pak nejvíce vyskytuje v titulcích médií. Pakt ale klade důraz na základní rozpočtové pozice, a proto na konsolidační úsilí doporučené Radou se nahlíží ve strukturálním vyjádření⁶. Obdobně platí, že pokud jsou tyto podmínky splněny, může členský stát dostat k nápravě nadměrného schodku více času, jestliže mu v dosažení dohodnutého cíle zabránila neočekávaně špatná hospodářská situace. Například během roku 2012 byly lhůty, které Španělsko a Portugalsko dostaly k tomu, aby uvedly své schodky veřejných financí zpět pod 3 % HDP, za účelem dosažení tohoto cíle prodlouženy o jeden rok do roku 2014. Jakmile budou nadměrné schodky opraveny, členské státy by měly dosáhnout svých střednědobých rozpočtových cílů, které zajistí, že jejich veřejné finance neopustí udržitelnou úroveň.

U těch členských států, které ztratily přístup na trh pro refinancování svého dluhu, je zapotřebí rychlého tempa fiskální úpravy, aby se naléhavě obnovila důvěra investorů. Soustředěné úsilí, dohodnuté v rámci ekonomických ozdravných programů, rovněž usnadní

⁶ Fiskální rovnováha je vyjádřena ve strukturálním vyjádření, pokud je korigovaná na dopad hospodářského cyklu a jednorázových či dočasných opatření.

nezbytnou opravu makroekonomické nerovnováhy. Tuto skutečnost podepírá fakt, že k pozitivním úpravám dochází v Irsku, Portugalsku a Rumunsku. V Řecku byl ale tento proces delší a nákladnější vzhledem k souhře faktorů, mezi než patří i stále se objevující nejistota, pokud jde o provádění programu.

V případě členských států s větším manévrovacím prostorem fiskální politiky mohou v souladu s Paktem hrát plnou roli automatické stabilizátory. Tempo konsolidace může podporovat růst, ale členské státy by neměly zapomínat na možná fiskální rizika plynoucí z opožděné konsolidace, a to vzhledem k problémům spojeným s vysokou úrovní dluhu, výhlídce na stárnutí obyvatelstva a poměrně nízkému růstovému potenciálu v některých zemích a také vzhledem k negativním důsledkům, které by vyvolala změna nálady na trzích.

Komise bude nadále velmi pozorně sledovat vývoj reálné ekonomiky. Zejména v nadcházejících zimních prognózách Komise, které mají být zveřejněny počátkem příštího roku, se ukáže, zda členské státy dodržují dohodnuté snižování svých strukturálních deficitů a zda-li by se našlo odůvodnění úpravy lhůt pro opravu nadměrných schodků při plném respektování ducha a litery Paktu o stabilitě a růstu.

Obnovení zdravých veřejných financí je dlouhodobý proces. Důrazná pravidla správy ze strany EU a vnitrostátní fiskální rámce, jak je předpokládá legislativa EU, přispějí k tomu, že toto úsilí bude mít dlouhodobě pevné základy. Tato pravidla zahrnují stanovení numerických fiskálních pravidel, možnost obrátit se na nezávislé finanční instituce, střednědobé plánování a mnohostranné sledování pokroku.

Na výdajové straně státních rozpočtů je nezbytné se zaměřit na celkovou účinnost a účelnost výdajů. Vzhledem k tomu, že se situace v jednotlivých zemích liší, Komise doporučila selektivní přístup k plánovaným škrtnům tak, aby se zachovaly potenciál pro budoucí růst a klíčové sociální záchrané sítě. Komise dochází zejména k těmto závěrům:

- Investice do vzdělávání, výzkumu, inovací a energetiky by měly dostat prioritu a v rámci možností by měly být i posíleny při současném zajištění účinnosti těchto výdajů. Zvláštní pozornost je nutno věnovat také zachování nebo posílení rozsahu a efektivitě služeb zaměstnanosti a aktivní politiky trhu práce, například vzdělávacích programů pro nezaměstnané nebo programů záruk pro mladé lidi.
- Měla by pokračovat modernizace systémů sociální ochrany, aby byla zajištěna jejich účinnost, přiměřenost a udržitelnost. Měly by se zintenzívnit reformy důchodových systémů, aby byl přizpůsoben věk odchodu do důchodu průměrné délce života, byl omezen přístup k předčasnému odchodu do důchodu a bylo umožněno prodloužení pracovního života. Také v souvislosti s demografickými výzvami a tlakem na výdaje spojené se stárnutím obyvatelstva by se měly uskutečnit reformy systémů zdravotní péče s cílem dosáhnout nákladové efektivnosti a udržitelnosti a nastavit hodnocení výkonnosti těchto systémů z hlediska dvojího cíle, tj. účinnějšího využívání veřejných zdrojů a přístupu k vysoce kvalitní zdravotní péči.

Na příjmové straně státních rozpočtů nedávný vývoj naznačuje, že mnohé členské státy zvýšily daň z příjmu fyzických osob a/nebo sazby DPH⁷. Existuje však stále prostor pro přesun celkového daňového zatížení na daňové základy, které jsou méně škodlivé pro růst a vytváření pracovních míst, a nastavení daňových systémů tak, aby byly účinnější,

⁷ Evropská komise, „Daňové reformy v členských státech EU v roce 2012“, European Economy, 6/2012.

konkurenceschopnější a spravedlivější. Takový přesun vyžaduje balíčkový přístup, který zaručí spravedlivé přerozdělení a bude přizpůsoben situaci jednotlivých členských států. Proto Komise doporučuje tato opatření:

- Mělo by se podstatně snížit daňové zatížení práce v zemích, kde je poměrně vysoké a brání vytváření pracovních míst. Aby byly reformy neutrální z hlediska příjmů rozpočtu, mohly by se zvýšit některé daně, jako je spotřební daň, periodické daně z nemovitosti a ekologické daně.
- Měly by se zvýšit dodatečné příjmy, pokud možno prostřednictvím rozšíření daňových základů a nikoli zvyšováním daňových sazeb nebo vytvořením nových daní. Měly by se omezit nebo zcela odstranit osvobození od daně, snížené sazby DPH či osvobození od spotřebních daní. Dotace, jež škodí životnímu prostředí, by měly být postupně ukončeny⁸. Dodržování daňových předpisů by se mělo zlepšit díky systematickým opatřením na omezení šedé ekonomiky, pro boj proti daňovým únikům⁹ a zajištění větší účinnosti správy daní.
- Měla by se omezit snaha financovat dluh prostřednictvím daně z příjmu právnických osob.
- Zdanění nemovitostí a bydlení by mělo projít reformou, aby se zabránilo opakování finančních rizik v oblasti bydlení. Zejména by měly být přezkoumány ty aspekty daňových režimů, které zvyšují zadlužení domácností, obvykle prostřednictvím daňových úlev pro hypoteční úvěry.

Pro většinu těchto opatření byla vydána podrobná doporučení pro jednotlivé země a na úrovni EU se organizují činnosti vzájemného hodnocení s cílem přezkoumat pokrok a osvědčené postupy. Provádění je nyní hlavním úkolem.

2. OBNOVA ÚVĚROVÝCH PODMÍNEK PRO HOSPODÁŘSTVÍ

Krize měla a má trvalý dopad na finanční situaci mnoha veřejných a soukromých aktérů, a ovlivňuje tím důvěru investorů a věřitelů a efektivitu finančního sektoru. Napětí na trzích se státními dluhopisy a v bankovním sektoru se navzájem přiživila, čímž se vytvořily závažné problémy s financováním pro mnoho půjčujících. Tento vývoj rovněž vedl k roztržitosti finančního systému podél hranic jednotlivých států a finanční aktivity se omezily na vnitrostátní domácí trhy. Výsledkem byl omezený nebo nákladný přístup k financování pro mnoho podniků a domácností, které chtěly investovat, což představuje velkou překážkou hospodářskému oživení v Evropě. Vysoká míra zadluženosti zároveň znamená, že mnoho hospodářských subjektů musí snížit svou finanční expozici nebo zvýšit úspory. Takové „snížování pákového efektu“ může v krátkodobém horizontu bránit procesu oživení. Problémy jsou zvláště naléhavé u zranitelných členských států eurozóny.

Na úrovni EU se připravují opatření na zmírnění rizika pro finanční sektor a korekci minulých nedostatků našich systémů regulace a dohledu:

- Bylo vynaloženo koordinované úsilí pro posouzení rizik spojených s bankovním odvětvím a pro rekapitalizaci bank. Uznání ztrát a očistění rozvah bank mají zásadní význam pro zlepšení důvěry na trzích a jejich dokončení se nesmí zpozdít.

⁸ V roce 2013 začnou členské státy rovněž získávat nové příjmy z dražeb emisních povolenek v rámci třetí fáze systému EU pro obchodování s emisemi.

⁹ Komise brzy předloží akční plán na posílení boje proti daňovým podvodům a únikům společně s pokyny pro zajištění dobré správy v daňové oblasti.

- Nové orgány dohledu EU fungují od ledna 2011 a pracují na jednotném souboru pravidel za účelem posílení právního rámce, který se vztahuje na finanční instituce. Je zapotřebí rychle dosáhnout dohody o návrhu Komise o kapitálu a likviditě bank, systémech pojištění vkladů a řešení problémů bank, aby se vytvořil soudržnější rámec pro předcházení finančním krizím a jejich zvládnutí.
- Bližší monitorování úrovně soukromého dluhu a souvisejících finančních rizik, například realitních bublin, se nyní děje prostřednictvím Evropské rady pro systémová rizika (ESRB) a nového postupu EU pro řešení makroekonomické nerovnováhy.
- Jako jeden ze základních stavebních kamenů k posílení hospodářské a měnové unie Komise navrhla bankovní unii, včetně jednotného mechanismu dohledu, spadajícího pod Evropskou centrální banku, pro další integraci opatření dohledu nad bankami na úrovni EU. Zřízení takového mechanismu rovněž vytvoří podmínky pro to, aby Evropský mechanismus stability mohl přistoupit k přímé rekapitalizaci bank, které nejsou schopny získávat kapitál na trhu.

Na vnitrostátní úrovni mohou členské státy učinit více na podporu alternativních zdrojů financování, zvýšení likvidity a snížení tradiční závislosti podniků na financování od bank. Za tímto účelem mohou uskutečnit například tato opatření:

- Podpora nových zdrojů kapitálu, včetně vzájemných půjček mezi podniky, a vytváření větších možností vydávat podnikové dluhopisy a usnadnění přístupu k rizikovému kapitálu.
- Omezení opoždění plateb ze strany veřejných orgánů, neboť průměrná doba potřebná pro platby se v krizi ještě prodloužila, což představuje mimořádnou zátěž pro malé a střední podniky v již tak obtížném podnikatelském prostředí. Směrnice EU o opožděných platbách, která musí být do vnitrostátního práva provedena do března 2013, sníží dobu zpoždění na 30 dnů a zlepší náhrady v případě opožděných plateb.
- Rozvoj role veřejných bank a záručních institucí ve financování malých a středních podniků. Tato posílená role může pokrýt některá rizika, která na sebe vezmou soukromí investoři, a může vyrovnat vliv nedostatku vlastního kapitálu nebo malé velikosti společnosti, jež má být financována, a to i díky novým formám sekuritizace.
- Podpora inovačních programů, jako jsou veřejné režimy podpory, které umožňují bankám půjčovat si za nižší úrok, pokud zvýší objem svých dlouhodobých půjček podnikům nebo poskytnou levnější a přístupnější půjčky malým a středním podnikům.
- Zajištění vyváženého přístupu k zabavování majetku v případě hypotečních úvěrů, ochrana ohrožených domácností a současné zamezení tomu, aby byly rozvahy bank přetížené. To zahrnuje opatření k zavedení individuálních insolvenčních režimů umožňujících změny podmínek hypoték s cílem vyhnout se zabavení majetku.

Kromě toho je důležité, aby se plně využívalo stávajících nebo nových finančních nástrojů EU, které mohou působit jako katalyzátor pro cílené investice, zejména v případě klíčových infrastruktur:

- Poskytnutí dalších 10 miliard EUR Evropské investiční bance (EIB) jí umožní poskytnout dodatečné financování ve výši 60 miliard EUR v příštích třech až čtyřech letech a bude znamenat, že EIB získá od jiných poskytovatelů až třikrát více finančních prostředků.
- Zavedení projektových dluhopisů představuje významný nový nástroj pro sdílení rizik, pro zprůchodnění financování ze soukromých zdrojů, například od pojišťovacích společností a penzijních fondů, což by doplnilo tradiční bankovní půjčky. Několik projektů je nyní v pokročilé fázi příprav ze strany EIB.
- V rámci Paktu pro růst a zaměstnanost bude Komise i nadále spolupracovat s členskými státy na přepracování programových dokumentů ke strukturálním fondům EU a urychlení jejich využívání na podporu růstu, zejména ze strany malých a středních podniků. Členské státy se kromě toho vyzývají, aby ve svých národních programech reforem uvedly, jak chtějí v rámci dalšího kola programů (období 2014–2020) využít strukturálních fondů k podpoře priorit příznivých pro růst. Plně by se také mělo využít nástrojů programu pro konkurenceschopnost a inovace, v rámci kterých již bylo vyčleněno 2,1 miliardy EUR na fondy rizikového kapitálu a malým a středním podnikům formou půjček poskytnuto 11,6 miliardy EUR.

3. PODPORA RŮSTU A KONKURENCESCHOPNOSTI PRO DNEŠEK I BUDOUCNOST

Krize urychluje změny v hospodářství, přičemž zejména tradičnější odvětví jsou jí silně zasazena a novější se jen obtížně rozvíjejí. Rychlé tempo restrukturalizace je výzvou, ale také nabízí příležitost využít potenciální nové zdroje růstu a zaměstnanosti¹⁰. Tyto potřeby úprav doplňují dlouhodobé problémy v oblasti konkurenceschopnosti, kterým čelí mnoho našich ekonomik, a často slouží i k jejich nápravě. Zpráva o mechanismu varování přijatá společně s touto analýzou ukazuje, že vývoj cenové a necenové konkurenceschopnosti má pozitivní vliv na zlepšení vnější nerovnováhy, ačkoli s určitým časovým zpožděním. Ty členské státy, které jsou pod neustálým tlakem trhu, učinily významné reformy. Je ale třeba udělat více pro zlepšení vnitřní a vnější konkurenceschopnosti napříč velkým počtem členských států.

Jak je uvedeno v doporučeních pro jednotlivé země, neexistuje žádný univerzální recept, který by fungoval všude, ale existují společné cíle, určitý rozsah reforem, které je nutno zvážit, a řada příkladů osvědčených postupů, ze kterých je možné si vzít příklad, včetně evropských premiantů ve světovém měřítku. Zatímco u některých reforem se výsledky objeví až po nějakém čase, jiné přináší výsledky bezprostředně.

Musí se zavést některé rámcové podmínky na vnitrostátní úrovni, přičemž priority zahrnují:

- Podporu inovací, nové technologie a zvýšení veřejných a soukromých investic do výzkumu a vývoje. Významnou roli bude v tomto ohledu mít cílená podpora ze strany veřejných orgánů a větší míra konkurence o granty na výzkum.
- Zvyšování výkonnosti vzdělávacích systémů a systémů odborné přípravy a zvyšování celkové úrovně dovedností a větší propojování oblastí práce a vzdělávání.
- Zlepšení podnikatelského prostředí zjednodušováním formalit potřebných pro založení podniku, zjednodušením povolení, licenčních a daňových řízení a

¹⁰ První vydání Zprávy o integraci jednotného trhu (COM(2012) 752), která je připojena k této analýze, předkládá několik případů nevyužitých zdrojů růstu. Další informace lze nalézt také v připravované studii Komise „Náklady neexistence evropské dimenze: nevyužitý potenciál jednotného trhu“.

snížením celkové byrokratické zátěže pro podniky. Měly by být překonány specifické překážky činností v odvětvích s intenzivním růstem pracovních míst, jako jsou stavebnictví, obchodní služby, logistika, cestovní ruch a velkoobchod.

- Využití potenciálu „zelené ekonomiky“ tím, že se stanoví předvídatelný regulační rámec a podpoří se vznik nových trhů a technologií. Zejména ambicióznější programy na obnovu energetické účinnosti – a to nejen včetně těch, které souvisí s požadavky směrnice EU v oblasti energetické účinnosti – mohou, vedle přínosů pro životní prostředí, přinést významné úspory a vytvořit pracovní místa. Lepší nakládání s odpady, vodohospodářství a recyklace mají rovněž velký potenciál pro vznik nových pracovních míst a zároveň mohou pomoci zabezpečit dodávky omezených zdrojů a materiálů.

Evropský jednotný trh nabízí mnoho příležitostí pro rozvoj podniků a spotřebitelům poskytuje mnoho výhod v podobě lepších služeb a produktů. Velký prospěch by mohl plynout z oblasti služeb, pokud by členské státy zlepšily provádění směrnice o službách. Bylo by zapotřebí učinit tato opatření:

- Plnění povinnosti odstranit omezení na základě státní příslušnosti nebo bydliště poskytovatele služeb.
- Přezkoumání nezbytnosti a přiměřenosti regulace svobodných povolání, zejména pokud jde o stanovování sazeb a omezení týkající se struktury podniků a kapitálového vlastnictví.
- Přezkoumání uplatňování klauzule o volném pohybu služeb s cílem odstranit bezdůvodnou dvojí regulaci v odvětvích, jako jsou stavebnictví, služby pro podniky a cestovní ruch, a zajištění transparentního stanovování sazeb za služby zdravotní péče.
- Posílení hospodářské soutěže v odvětví maloobchodu snížením provozních omezení, zejména odstraněním testů ekonomické potřeby.

Výkonnost síťových odvětví v celé Evropě má rovněž rozhodující vliv na zbytek hospodářství a je možné ji značně zlepšit těmito kroky:

- Rozvoj vhodných pobídek pro rychlé vytvoření celostátní infrastruktury vysokorychlostního internetu a rozvoj mobilního přenosu dat. Je třeba, aby vlády uvolnily kmitočtová pásma pro bezdrátové širokopásmové připojení.
- Zajištění úplné transpozice a provedení třetího energetického balíčku, zejména oddělení výroby a distribuce, zaručení nezávislosti vnitrostátních regulačních orgánů a poskytnutí nezbytných pravomocí těmto orgánům a postupné ukončení regulace cen energie při současné ochraně zranitelných spotřebitelů.
- Urychlení provádění jednotného evropského nebe tím, že se zmenší roztržitost řízení letového provozu alepší se organizace vzdušného prostoru.
- Otevření služeb domácí osobní železniční dopravy konkurenci, zejména prostřednictvím zaručení rovného přístupu k infrastruktuře.
- Lepší začlenění přístavů do logistického řetězce odstraněním překážek pro vstup na trh přístavních služeb.
- Odstranění zbylých omezení pro kobotáž s cílem zlepšit shodu mezi nabídkou a poptávkou v odvětví mezinárodní přepravy.
- V souladu se směrnicí o elektronickém obchodu uplatňování harmonizovaných pravidel pro transparentnost a požadavky na informace pro podniky a spotřebitele.

Výkonnost trhu s výrobky by se rovněž výrazně zlepšila, pokud by vnitrostátní normalizační orgány plnily cíle stanovené na úrovni EU, zejména pokud jde o přechod z vnitrostátních norem na normy evropské. Měl by se plně využívat proces oznamování technických pravidel pro produkty a služby informačních a komunikačních technologií k usnadnění jejich pohybu v rámci jednotného trhu.

4. ŘEŠENÍ NEZAMĚSTNANOSTI A SOCIÁLNÍCH DOPADŮ KRIZE

Za posledních dvanáct měsíců se počet nezaměstnaných lidí zvýšil o dva miliony a dosáhl úrovně více než 25 milionů. Míra nezaměstnanosti dosáhla v EU úrovně až 10,6 % a v eurozóně 11,6 %. Dlouhodobá nezaměstnanost roste a téměř jeden ze dvou nezaměstnaných je bez práce déle než jeden rok. Situace se v Evropě velmi výrazně různí: podle jednotlivých států se míry nezaměstnanosti pohybují v rozmezí mezi méně než 5 % a více než 25 %. Velmi postiženi jsou zejména mladí lidé: míra nezaměstnanosti mladých lidí dosahuje v některých zemích úrovně nad 50 %¹¹, ale problém se týká i jiných věkových skupin.

Vzhledem k délce období nezaměstnanosti, rychlému procesu restrukturalizace ekonomiky a obtížím s nalezením práce existuje riziko, že se nezaměstnanost bude stávat stále více strukturální a že stále více lidí se z pracovního trhu zcela stáhne¹². V některých členských státech jsou rovněž patrné známky zvyšujícího se rizika chudoby a sociálního vyloučení¹³. Další tlaky na systémy sociální ochrany rovněž ovlivňují jejich schopnost plnit funkce sociálního státu.

Slabé vyhlídky na růst a časová prodleva mezi oživením hospodářství a oživením na trhu práce znamenají, že neexistuje žádná vyhlídka na okamžité nebo automatické zlepšení stavu zaměstnanosti. To představuje velkou výzvu pro EU jako celek, jakož i pro nejvíce postižené země, a vyplývá z toho požadavek, aby se orgány veřejné moci a sociální partneři k problému postavili rozhodněji.

Vedle dopadů současné krize je tu ještě strukturální tendence směrem ke stárnutí populace a zanedlouho i problém zmenšujícího se podílu populace v produktivním věku, který v některých částech Evropy představuje mimořádný problém. Strategie spočívající ve vybízení starších pracovníků k předčasnému odchodu do důchodu v naději, že na jejich místa budou přijati mladí lidé, se ukázala jako vysoce neúčinná a velmi nákladná a neměla by se opakovat.

Navzdory vysoké míře nezaměstnanosti existují rovněž důkazy o překážkách v oblasti dovedností a nesouladu mezi nabídkou a poptávkou na trhu práce a v některých regionech nebo odvětvích chybí zaměstnanci odpovídající jejich potřebám. Naléhavými prioritami zůstávají zvyšování účasti na trhu práce, zlepšení úrovně kvalifikace a usnadnění mobility.

Po celé Evropě se provádí několik ambiciózních reforem. V zemích, jež čelí finančnímu tlaku, byla přijata opatření za účelem usnadnění pružných pracovních ujednání v rámci firem,

¹¹ V průběhu minulého roku Komise vytvořila akční týmy, která by měly zemím s nejvyšší mírou nezaměstnanosti mladých lidí pomoci s reorientací fondů EU na podporu odborné přípravy a pracovních příležitostí pro mladé lidi. První výsledky viz zde: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/president/pdf/council_dinner/youth_action_team_cs.pdf

¹² V návrhu Společné zprávy o zaměstnanosti, který je připojen k této analýze, jsou uvedeny podrobnější informace.

¹³ Počet lidí vystavených riziku chudoby a sociálního vyloučení se od roku 2008 zvýšil v 13 z 23 členských států, pro něž jsou v roce 2011 k dispozici údaje.

snížení odstupného u standardních smluv a zjednodušení individuálních nebo kolektivních postupů propouštění. Byly rovněž učiněny kroky, které mají zvýšit pružnost při určování mezd, například usnadněním neúčasti podniků na kolektivních smlouvách na vyšší úrovni a přezkoumáním smluv o mzdách v rámci odvětví.

Přípravy na oživení, jež s sebou ponese tvorbu pracovních míst

Další úsilí o zlepšení odolnosti trhu práce a investice do lidského kapitálu je nezbytné pro pomoc podnikům v přijímání nových zaměstnanců a přizpůsobení se situaci a také pro to, aby mohlo více lidí zůstat aktivní a chopit se nabídnutých příležitostí. Sociální partneři mají zásadní úlohu spolu s veřejnými orgány. Proto Komise doporučuje tato opatření:

- Omezení daňové zátěže práce, zejména v případě pracovníků s nízkou mzdou, jako součásti širšího úsilí o přesun daňového zatížení z pracovní síly. Dočasné snížení příspěvků sociálního zabezpečení nebo systémy subvencování pracovních míst pro nové zaměstnance, zejména osoby s nízkou kvalifikací a dlouhodobě nezaměstnané, by rovněž měly být považovány za podporu vytváření pracovních míst, pokud jsou dobře cílené.
- Pokračování v modernizaci trhů práce prostřednictvím zjednodušení právních předpisů v oblasti zaměstnanosti a rozvoje pružných pracovních ujednání, včetně podpory zkrácených úvazků a pracovního prostředí, jež povede k delšímu aktivnímu životu. Snižování rozdílů v zaměstnanosti mezi různými typy pracovních smluv by rovněž mělo pomoci omezit segmentaci trhu práce a nenahlášenou práci ve vícero zemích. Dopad dávek v nezaměstnanosti by měl být sledován, aby se zajistilo plnění vhodných požadavků způsobilosti a požadavků souvisejících s účinným hledáním zaměstnání.
- Monitorování účinků systémů stanovování mezd, zejména mechanismů indexace, a pokud to bude nezbytné, změna těchto systémů při současném dodržení vnitrostátních konzultačních postupů, aby se lépe zohlednil vývoj produktivity a podpořilo se vytváření pracovních míst. Je důležité, aby minimální úrovně mezd dosáhly správné rovnováhy mezi podporou tvorby pracovních míst a odpovídající úrovní příjmů.
- Aby bylo možné využít potenciálu tvorby pracovních příležitostí v expandujících odvětvích, jako jsou zelená ekonomika, zdravotní péče či informační a komunikační technologie, je třeba rozvíjet odpovídající dovednosti a cílenou veřejnou podporu pomocí spolehlivého právního rámce zaměřeného na budoucnost¹⁴.

Zlepšení zaměstnatelnosti, zejména mladých lidí

Zároveň by členské státy měly udělat více pro boj s nezaměstnaností, pro zlepšení zaměstnatelnosti a podporu vstupu nebo návratu do pracovního procesu, zejména pokud jde o dlouhodobě nezaměstnané a mladé lidi. Jedná se mimo jiné o tato opatření:

- Posílení veřejných služeb zaměstnanosti a větší mobilizace aktivních opatření na trhu práce, včetně zvyšování kvalifikace, individualizované pomoci při hledání zaměstnání, podpory podnikání a samostatné výdělečné činnosti a podpory režimů mobility. I přes některé další zdroje určené na tyto činnosti nebo úsilí o zvýšení

¹⁴ Komise jasně stanovila způsoby využívání tohoto potenciálu ve svém sdělení „Na cestě k hospodářské obnově vedoucí k intenzivnímu růstu pracovních míst“ (COM (2012) 173) ze dne 18. dubna 2012.

účinnosti poskytovaná podpora málokdy odpovídá nárůstu počtu registrovaných uchazečů o zaměstnání, ke kterému došlo v několika zemích.

- Snížení míry předčasného ukončení školní docházky a usnadnění přechodu ze školy na trh práce prostřednictvím rozvoje kvalitních stáží, učňovského školství a modulů dvojího vzdělávání: vzdělávání ve třídě v kombinaci s praktickou instruktáží v zaměstnání. Je zapotřebí úsilí pro rozvoj podnikatelských dovedností, aby se podpořilo vytváření nových podniků a zlepšila se zaměstnatelnost mladých¹⁵.
- Rozvoj a provádění programů záruk pro mladé lidi, v rámci kterých každý mladý člověk do 25 let obdrží do čtyř měsíců po ukončení formálního vzdělání nebo poté, co se stal nezaměstnaným, nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovského vzdělávání či stáže. Tyto programy je možné spolufinancovat z Evropského sociálního fondu¹⁶.
- Usnadnění účasti na trhu práce a přístupu k pracovním místům pro druhé výdělečně činné partnery, a to prostřednictvím vhodných daňových zvýhodnění a poskytování kvalitní a dostupné péče o děti.
- Zlepšení přístupu k systémům celoživotního vzdělávání v průběhu pracovního života, včetně u starších pracovníků posílením partnerství veřejných a soukromých institucí, které se zabývají poskytováním, uplatňováním a aktualizací specifických dovedností.
- Zlepšení propojení mezi systémy vzdělávání, celoživotního vzdělávání a potřebami trhu práce. Krátkodobé (dvouleté) programy terciárního vzdělávání pro získání kvalifikace, které se zaměřují na oblasti, kde je nedostatek kvalifikované pracovní síly, jakož i cílené režimy mobility, se mohou za současných podmínek ukázat jako zvláště účinné.
- Podpora přeshraniční pracovní mobility díky odstranění právních překážek a usnadnění uznávání odborných kvalifikací a zkušeností. Měla by být posílena spolupráce mezi službami zaměstnanosti. Síť EURES může poskytnout základ pro integrovanějšího evropský trh práce.

Podpora sociálního začlenění a boj s chudobou

Kromě těchto opatření je třeba vyvinout další úsilí k zajištění účinnosti systémů sociální ochrany v boji proti dopadům krize za účelem podpory sociálního začlenění a prevence chudoby:

- Strategie aktivního začleňování by se měly rozvíjet a měly by zahrnovat účinnou a odpovídající podporu příjmů, opatření pro boj s chudobou, včetně dětské chudoby, jakož i zaručení širokého přístupu k dostupným a kvalitním službám, například sociálním službám a službám zdravotní péče, k péči o děti, bydlení a dodávkám energie.
- Je nutné posílit vazbu mezi sociální pomocí a aktivačními opatřeními prostřednictvím individualizovanějších služeb (jednotné kontaktní místo) a vyvinout úsilí v tom směru, aby zranitelné skupiny více využívaly těchto opatření. Jakmile se pracovní trh zotaví, bude důležité, aby se postupně ukončila opatření související s krizí a zároveň byly zachovány klíčové záchranné sítě.

¹⁵ Komise přijala dne 20. listopadu 2012 sdělení o „přehodnocení vzdělávání“ (COM(2012) 669).

¹⁶ Komise brzy předloží „balíček pro zaměstnanost mladých lidí“.

5. MODERNIZACE VEŘEJNÉ SPRÁVY

Nutnost omezení veřejných financí dalo nový podnět procesu modernizace veřejné správy. V EU tvoří veřejné výdaje téměř 50 % HDP a veřejný sektor představuje přibližně 17 % z celkové zaměstnanosti.

V průběhu let přijaly mnohé členské státy opatření na zvýšení účinnosti svých veřejných služeb a zvýšení transparentnosti a úrovně jejich veřejné správy a soudnictví. Tyto reformy byly rozsáhlé zejména v zemích ve finanční tísní. Mezi příklady patří reorganizace místních a ústředních správních orgánů, racionalizace mzdového systému veřejného sektoru a správy státních podniků, reforma zadávání veřejných zakázek, pravidelné komplexní přezkumy výdajů a podpora opatření pro větší účinnost v rámci celého veřejného sektoru, jako je větší využívání sdílených služeb a řešení v oblasti informačních technologií. V několika případech členské státy a Komise spolupracovaly při poskytování nebo výměně technické pomoci.

Různá opatření, která již byla zmíněna výše (například úplné a správné provedení právních předpisů EU do vnitrostátního práva, zvýšení účinnosti výběru daní a systémů zdravotní péče, nutnost menšího zpoždění v platbách a zlepšení úlohy veřejných služeb zaměstnanosti), mohou mít značný pozitivní dopad a mělo by se v nich pokračovat. Kromě toho se Komise domnívá, že k růstu mohou ještě významně přispět tato opatření:

- Uplatňování řádného finančního řízení tím, že se plně využijí příležitosti spojené se zadáváním veřejných zakázek podporující konkurenci na trhu a rozvinou se kapacity pro elektronické zadávání veřejných zakázek v rámci jednotného trhu. Taková opatření nejenže přispívají k větší účinnosti a spravedlnosti postupu, ale také pomáhají v boji proti korupci.
- Zjednodušení regulačního rámce pro podniky a snížení administrativní zátěže a byrokracie, a to zejména na vnitrostátní úrovni.
- Zajištění celkově interoperabilní digitalizaci veřejné správy, jejímž smyslem bude podpora uživatelsky vstřícných postupů pro poskytovatele služeb a příjemce, a také zjednodušení a transparentnost administrativy. Přeshraniční interoperabilita on-line služeb a výzkumných středisek v celé EU je zvláště důležitá.
- Zvýšení úrovně, nezávislosti a účinnosti systémů soudnictví, stejně jako zajištění toho, že nároky bude možné vypořádávat v přiměřeném časovém rámci, a podpora využívání alternativních mechanismů řešení sporů. To by mělo snížit náklady pro podniky a zvýšit přitažlivost země pro zahraniční investory.
- Lepší využívání strukturálních fondů EU posílením správní kapacity s cílem zajistit rychlejší distribuci nevyužitých prostředků v tomto roce.

ZÁVĚR

Hospodářství EU jen pomalu vybředává z nejhlubší finanční a hospodářské krize za posledních několik desetiletí. Startovní pozice členských států se různí stejně jako charakter a rozsah výzev, kterým čelí, a s tím související tempo reform. Situace je i nadále křehká. Provádění reform probíhá a hospodářství se stále výrazně přizpůsobuje. Objevují se ale náznaky, že během příštího roku dojde k oživení. V těch členských státech, které provedly hluboké reformy, začalo jejich úsilí přinášet výsledky: nerovnováha se snižuje a konkurenceschopnost se zvyšuje.

Podstata tohoto procesu nespočívá pouze v návratu k růstu, ale také v položení základů pro kvalitativně jiný typ růstu v období po krizi. Strukturální reformy na vnitrostátní úrovni a na úrovni EU musí posílit konkurenceschopnost EU na globální úrovni a vyvolat domácí růst, který bude souviset s činnostmi, jež jsou udržitelné a které EU vybaví politikami a nástroji, jež jsou nutné pro zajištění prosperující a otevřené budoucnosti, v níž budeme schopni účinně využívat zdroje. Solidarita a spravedlnost – v rámci jednotlivých zemí, ale také v celé Evropě – budou základními prvky pro to, aby vynaložené úsilí bylo politicky a společensky přijatelné a ku prospěchu všem.

V členských státech a na úrovni EU již bylo přijato mnoho důležitých rozhodnutí. Nyní je čas tento kurz udržet a provést to, na čem jsme se dohodli. Pro obnovení důvěry a návrat k růstu je taktéž velmi důležité zachovat tempo reform, především v těchto oblastech:

- Musí pokračovat proces obnovy udržitelnosti veřejných financí. To je důležité nejen pro důvěru investorů v krátkodobém výhledu, ale také z hlediska potřeb stárnoucí společnosti a zajištění vyhlídek budoucích generací. Tempo a povaha fiskální konsolidace se může lišit: zatímco některé členské státy musí snížit schodek rychle, jiné mají větší manévrovací prostor. Veškeré negativní dopady na růst v krátkodobém horizontu mohou být zmírněny za pomoci vhodných opatření na straně příjmů i výdajů státních rozpočtů.
- Úsilí na ozdravení finančního sektoru musí i nadále pokračovat v zájmu obnovení finanční stability a zajištění lepších podmínek pro financování hospodářství, a to i prostřednictvím alternativních zdrojů financování. Na úrovni EU je nutný další pokrok směrem k vytvoření integrovaného rámce a dohledu a posílení právního rámce, který se vztahuje na finanční instituce.
- Strukturální reformy musí být posíleny tak, aby podporovaly růst a konkurenceschopnost. Na vnitrostátní úrovni je stále možné uvažovat o široké škále opatření, přičemž platné právní předpisy EU mohou v tomto ohledu posloužit jako katalyzátor změn. Je možné se do velké míry inspirovat z osvědčených postupů v členských státech a třetích zemích.
- Situace na trhu práce a sociální situace vyžadují okamžitou reakci. Mobilizace aktivních politik na trhu práce, posílení a zlepšení veřejných služeb zaměstnanosti, zjednodušení právních předpisů v oblasti zaměstnanosti a zajištění toho, aby vývoj mezd podporoval vytváření pracovních míst, jsou základními prvky této strategie. Situace mladých lidí vyžaduje zvláštní pozornost. Mělo by se také vynaložit větší úsilí na podporu sociálního začleňování a předcházení chudobě. K tomuto účelu je zapotřebí posílit klíčové záchranné sítě.
- Vnitrostátní i unijní strategie růstu lze provádět pouze s pomocí účinné veřejné správy. Je možné učinit více pro modernizaci, například v oblasti veřejných zakázek, a digitalizaci veřejné správy, a zvýšit úroveň a nezávislost soudnictví či zlepšit účinnost a účelnost využívání strukturálních fondů EU.

Pokyny v této roční analýze růstu se budou projednávat na úrovni EU v rámci příprav na příštím jarní zasedání Evropské rady v březnu. Dále by tyto diskuse měly pomoci při přípravě aktualizovaného souboru národních programů a doporučení pro každou zemi. Komise bude úzce spolupracovat s vnitrostátními orgány, včetně vnitrostátních parlamentů, s orgány EU a dalšími zúčastněnými stranami s cílem nastolit sdílený pocit odpovědnosti a zrychlit pokrok v

rámcí širšího úsilí EU na překonání krize a položení základů pro inteligentní a udržitelný růst hospodářství podporující začlenění v celé EU.